

ΕΛΕΓΕΙΕΣ

Στην ψυχή της μητέρας μου

Σάν καθρέφτης, τὸ μάτι ὅπου κι' ἂν πέση,
χιλιάζει καθεὶ τὸ δακρυπότη
χαμό σου' καὶ τοῦ κάκου ἢ ἀγάτη, μὲ ὅ,τι
ὄνειριαστό, ζητάει νὰ μᾶς πλανέση.
Καὶ μπρὸς στὸ ἀπλὸ τραπέζι, μέσ' στὴ μέση
τοῦ πόνου ἀποξεχνιούμαστε—ὦ! πικρότη—
κι' ἀκαρτεροῦμε, ὡς πάντα, γάρθης πρώτη
τὴ γνώριμή σου γιὰ νὰ πάρης θέση.
Κι' ἀπ' τὰ χαμηλωμένα μάτια ἀγάλια,
ποῦ ὁ καῖμὸς ἀκουμπᾷ καὶ τὰ λυγίζει,
βουβὰ γλιστροῦν τοῦ θρήνου τὰ κρουστάλλια·
σὺν ἀπὸ ὕδρια, ποῦ ῥέει καὶ ξεχειλίζει
γύρω της, δίχως φλοίσβισμα καὶ κλάμα,
τῆς νεκρικῆς Στυγὸς τὸ ἀνάηχο νᾶμα.

Στῆς θλίψης ξετυλίγω τ' ἀγνοκέρια
τῆς ζωῆς μου τὸ κορδόνι, ὅρα τὴν ὥρα,
μὲ λαχτάρες καὶ χάρδια ἐλπιδοφόρα
κλωσμένο ἀπ' τ' ἅγια στοργικὰ σου χέρια.
Σκυφτὴ στὴν κούνια, ὡς καλομοῖρα αἰθέρια,
στὸ ριζικό μου τὰ τρίμερα δῶρα
τῆς καρδιᾶς σου ὅπως σκόρπισες, καὶ τώρα
νάθε κυλάει ἡ χάρη σου ἀπ' τ' ἀστέρια
στὸ ρέμα κάθε ἀχτίδας! Ἐδωδιάζει
τὸ σπῖτι ἀκόμα, ὡς ἀδειανὸ ἀνθογάλλι,
ἀπ' τὰ ρόδα, ποῦ ἡ πρόσχαρη σπατάλη
προβόδαε τοῦ καῖμοῦ μας τὸ μαράζι·
κι' ὄλ' ὕθε μὲ τὸ μόσκο τους πνέει γύρω
τῆς καλοσύνης σου ἄπαντο τὸ μῦρο.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΟΣ

ΑΠΛΑ

IX

Ἐραῖος εἶχε εἰκόνημα
Μὰ δὲν εἶχε καθρέφτη·
Κι' ἐκεῖ ποῦ προσευχότανε,
Ἐκάθησε κ' ἐσκέφθη
Κ' ἐπούλησε τὸ εἰκόνημα
Κι' ἀγόρασε καθρέφτη...

1912 Πάτρα

ΑΝΤ. ΛΕΚΟΠΟΥΛΟΣ

NT' ΑΛΑΜΠΕΡΤ.— Ἔχει καὶ ἡ Ποίηση τέρατα ὅπως
καὶ ἡ Φύσις.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

Σοβαρὸς παράγον τοῦ Ἐθνικοῦ μας πλοῦτον, παράγον
ὑγείας καὶ ἀναψυχῆς δι' ὅλους μας, πολῦτιμος τοῦ τόπου
προστάτης, ὑπέροχον στόλισμα τῆς Πατρίδος μας, τὰ δάση
τὰ Ἑλληνικὰ, διὰ νὰ ζήσουν καὶ ἀναπτυχθοῦν, ἔχουν ἀνάγκη
τῆς ἀγάτης ὄλων μας.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ μάθωμεν, ὅτι ἐκείνοι ποῦ κατα-
στρέφουν τὸν δασικὸν μας πλοῦτον, εἶναι ἀληθινοὶ ἐχθροὶ
τῆς Πατρίδος· εἶναι καιρὸς πλέον νὰ περιβάλωμεν τὰ δάση
μας μὲ τὴν στοργὴν, τὴν ὁποίαν ἀξίζουν καὶ τὴν ὁποίαν
δυστυχῶς ἀκόμη δὲν ἐγνωρίσαν—μῖαν ἀπεριόριστον λατρείαν,
εἶναι καιρὸς πλέον εἰς τοὺς γυμνοὺς λόφους, καὶ τὰς ἀπεπι-
λωμένους ἐκτάσεις νὰ δώσωμεν πάλιν τὸ ὄρατον ἔνδυμά των
καὶ νὰ ἐπανορθώσωμεν ὅσα μέχρι σήμερον ἔγιναν ἀδικη-
ματα εἰς τὴν πρασίην πλάσιν τῆς Πατρίδος μας.

Ἴδου οἱ λόγοι οἱ ὑπαγορευθέντες εἰς τὴν ἐπὶ εὐρυτέων
βάσεων ἀνασύστασιν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως, ἡτις μὲ
τὴν Α. Μ. τὴν Βασίλισσαν ἐπὶ κεφαλῆς, μὲ ἐνθουσιώδη
παραστάτην τὴν Α. Β. Υ. τὸν Πρίγκηπα Νικόλαον ἀπευθύ-
ναι θεομὴν ἔκκλησιν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὑπὲρ τῶν
δασῶν τῆς χώρας. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐνώ-
σεως ἐπιδιωκόμενος δημόλιος σκοπός, δὲν φθάνει ἡ ἐργασία
τῶν ὀλίγων, δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐξησφαλισμένη ἀρωγὴ τοῦ Κρά-
τους· εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐνεργὸς ὑποστήριξις καὶ προθυ-
μος συνδρομὴ ὄλων μας, εἶναι ἀνάγκη ἡ Φιλοδασικὴ Ἐνω-
σις νὰ καταστῇ Πανελληνίον Σωματεῖον.

Ἄς ζητήσωμεν νὰ γίνωμεν ὅλοι μέλη τῆς Ἐνώσεως, ἵνα
γίνωμεν ὅλοι φιλοδασικοί.

(Ἐκ τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως γραμματέως β' τάξεως τοῦ τμήματος τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπόβ. Ἰουλίου ἐ. ἐ. Β. Δ. περὶ διαγωνισμοῦ πρὸς κατάληψιν θέσεως Γραμματέως Β' τάξεως καὶ λογιστοῦ ἐν τῷ τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου ὁμοίου, προκηρύσσομεν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως Γραμματέως Β' τάξεως ἐν τῷ Τμήματι τῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ διαγωνισμὸς ἀρχετα: τὴν 1 Δεκεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π. μ. ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχῃσι τοῦ διαγωνισμοῦ δεόν νὰ ὑποβάλωσι περὶ τοῦτου αἰτήσιν ἐπὶ πεντηκονταλέπτου χαρτοσήμου μέχρι τῆς 17 Νοεμβρίου ἐπισυναπτόντες τὰ ἐξῆς πιστοποιητικά.

1) Πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ἐν τῷ μητρῷ τῶν ἀρρένων δῆμου ἢ κοινότητος τοῦ Κράτους ἐγγραφῆς των ἢ ἐπίσημον ἀπόσπασμα τοῦτου, προκειμένου δὲ περὶ καταγεγραμμένων ἐκ τῶν νέων χωρῶν ἐπίσημον πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς ἐκεῖθεν καταγωγῆς των.

2) Τὸ πρῶτότυπον ἢ κεκυρωμένον ἀντίγραφον δι-